

undergivet: 1) de i § 1 omhandlede Gaardbrug, 2) Parceller, der ved en Udstykning eller Omdeling af Bøndergods udlægges med et Tilliggende af 2 Tdr. Hartkorn eller derover." Det ser altsaa ud til, at efter denne Paragraf vil alle de Parcel-liststeder, som ikke er paa 2 Tdr. Hartkorn ikke falde ind under Begrebet: Ejendomme, som er Fæstetvang undergivne, og det er i høj Grad uheldigt. Jeg vil derfor gerne spørge Ministeren, hvorledes han opfatter Forholdet, om han mener, at der er Lovhjemmel for, at alle disse Parcelliststeder, der bevislig er udstykket fra en Fæstegaard, er Fæstetvang undergivne, kan inddrages under Lovens første Afsnit, saaledes at de altsaa skal sælges som andre Fæstegaarde, eller, hvis Ministeren ikke mener, der er Lovhjemmel herfor, om han da vil drage Omsorg for — f. Eks. ved at foreslaa en Ændring til Loven —, at de dog i det mindste allesammen, enten de er paa 1 Td. eller 2 Tdr. Hartkorn, kan falde ind under Lovens andet Afsnit; thi det ene af Stederne maa de nødvendigvis høre hjemme. Vor Landbolovgivning er for Tiden noget af en Labyrinth, hvis Kærne det er vanskeligt at komme helt ind til, thi naar disse Ejendomme kun er paa eller op til 1 Td. Hartkorn, regner man dem for Huse, medens man plejer at regne dem for Gaarde, naar de er over 1 Td. Hartkorn. Men i Fæstelovens Forstand, hvis man skal holde sig strengt til Loven af 1872, § 4, skal de være mindst paa 2 Tdr. Hartkorn for at regnes for Gaarde, der er Fæstetvang undergivne. Jeg vil altsaa spørge Ministeren, om han tror, det vil være stemmende med Loven at tage samtlige disse Brug, der er udparcellerede fra en saadan Hovedgaard, med ind under Tvangssalget, eller om Ministeren mener, at de, saaledes som Loven er affattet, falder ind under andet Afsnit, om Brug af Huse paa Landet. Og endelig, hvis Ministeren mener, at de, som er paa 1—2 Tdr. Hartkorn, heller ikke falder ind under andet Afsnit, vil han da være sindet at stille Forslag om en Ændring, som bringer dem ind derunder. Der skulde nemlig nødig være nogle Landbrugsejendomme, om hvilke man, efter at denne Lov er vedtaget, skulde kunne sige, at de var prisgivne; det skulde gerne være saaledes, at der var givet bestemte Regler saavel for disse Ejendomme som for alle andre Huse med Jord.

Jeg haaber, at Ministeren beredvilligt vil svare paa de af mig her fremsatte Spørgsmaal.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen):

Jeg maa begynde med at sige, at den Fortolkning, som jeg eller Ministeriet lægger ind i Loven, i dette Tilfælde ikke er afgørende, thi som Loven er affattet, er det overladt til dels Amtskommissionerne, dels den overordnede Kommission at træffe Afgørelsen i disse Spørgsmaal. Men idet jeg forudskikker denne Bemærkning, skal jeg ikke have noget imod at udtale min Opfattelse af Loven paa de Punkter, som den ærede Forespørger spurgte mig om.

Maa jeg allerførst gøre et Par Bemærkninger om den Indledning, som den ærede Forespørger fremsatte om, at han syntes, at det havde været lovligt længe, inden Arbejdet paa at faa Fæstegodset overdraget til Selveje er paabegyndt. Fristen for Indgivelse af Indberetningerne fra Godserne udløb den 15. Januar, og de skulde derefter gennem Amterne indsendes til Ministeriet; hvad der altid tager nogen Tid. Jeg kan for Resten oplyse, at der endnu er et Amt, som endnu ikke har indleveret Indberetning, skønt vi adskillige Gange har opfordret det til at komme med den. Det er i alt Fald trukket noget ud, før Ministeriet har faaet disse Indberetninger. Det ærede Medlem nævnte ligeledes, at Amterne ikke havde valgt deres Repræsentanter. Men der var jo ikke noget som helst i Vejen for, at Amterne til enhver Tid kunde vælge disse Repræsentanter. Der er nu udnævnt Kommissionsformænd for samtlige Øer, og de har faaet sendt Indberetninger, Dokumenter, Instrukser og Protokoller, saa at Arbejdet kan nu paabegyndes her paa Øerne. I Jylland er vi ikke færdige med Udnævnelsen af Kommissionsformænd. Vi har skrevet til de vedkommende, om de var villige til at modtage dette Hverv, men vi har ikke faaet Svar. Det ligger jo i, at man ikke godt kunde foretage dette Arbejde, før man fik Indberetningerne, fordi der er saa faa Fæstesteder i Jylland. De Indberetninger, vi har faaet, lyder paa, at der i Hjørring Amt kun er 5, i Aalborg Amt 7, i Randers Amt 10, i Aarhus Amt 9, i Vejle Amt 8, i Ringkøbing Amt 2, i Ribe og Thisted Amter slet ingen, og fra Viborg Amt har vi ingen Indberetning faaet. I de Amter, hvor der ikke er noget Fæstested, som kommer ind under Loven, er der selvfølgelig ingen Grund til at udnævne Formænd, og jeg mener heller ikke, der er nogen Grund til at udnævne Formænd i de Amter, hvor der kun er faa Ejendomme.

Hvad dernæst de Spørgsmaal angaar,